

fulgt paa den Tid, da disse to Mænd sad i H. S. Majestæts Statsraad.

Premierministeren: Den ærede Landstingsmand har stillet forskellige Spørgsmaal, som jeg skal søge at bevare i min Erindring, og derefter at besvare. Der er først, i Anledning af Udtrykket i det tredje Stykke „for Behandlingen af de fælles Anliggender fælles Forsatning“, stillet det Spørgsmaal, om Kongen ligeoverfor Udlandet — saaledes opfattede jeg det — har forpligtet sig til en vis Forsatning. Dertil svarer jeg Nei (Hør!). Kongen har ikke forpligtet sig dertil, hvorimod han, forsaavidt der har været Anledning til for Udlandet at kundgjøre Noget af Kongens egne Beslutninger, nærværende eller tilkommende, har brugt omtrent disse Udtryk, at det var hans Hensigt at arbejde hen til en fælles Forsatning for de fælles Anliggender i Monarchiet. De Cabinetter, som have forenet sig om at garantere Monarchiets Integritet, og altsaa vel kunde ønske sig underrettede om Kongens Foranstaltninger for selv at garantere sit Monarchies Integritet, have faaet en Meddelelse om Kongens Villie og Hensigt i denne Retning; om de ere tilfredse dermed eller ikke, det er her ikke Spørgsmaal om i dette Tilblik, i alt Fald er det ikke et Spørgsmaal, som jeg har forpligtet mig til nu at besvare. Der er ogsaa spurgt. Hvorledes skal nu denne fælles Forsatning være? Derpaa vil jeg svare, at jeg vilde være meget glad, hvis jeg kunde meddele Tilhøret det; men Hans Majestæt Kongens Regjering troer sandelig, at Tilblikket ikke endnu er forhaanden til at skrive denne Forsatning; at derimod denne Forsatning vil blive givet paa forfatningsmæssig Maade, og navnlig ogsaa med Rigsdagens fulde Medvirkning, anseer jeg for at være givet i Ordene (Hør!). Naar der fremdeles er blevet spurgt, om adskillige Punkter, som have staaet i et tidligere kongeligt Rescript, der hændelsesvis har samme Datum som nærværende allerhøieste Beskæftigelse, ogsaa skulle gaae igjen i den nu i Udseende stillede fælles Forsatning, saa kan jeg i denne Henseende referere mig til, hvad jeg har sagt, nemlig at, da denne Forsatning ikke er beskrevet eller betegnet anderledes, end som en fælles Forsatning, saa skal jeg heller ikke

nu indlade mig paa at bestemme Noget om de enkelte Artikler i den. Jeg troer vist, at Enhver selv vil omtrent kunne besvare sig dette Spørgsmaal, og troer Nogen om mig, at jeg skal besvare dette Spørgsmaal bekræftende, nemlig at Alt, hvad der var mindre heldigt, hvad der var uheldigt, urigtigt i den tidligere Beslutning, som er frafalden, skal gaae igjen i de paafølgende Beslutninger, som man søger at gjøre saa heldige og hensigtsmæssige som muligt, da maa jeg dertil for mit Bedkommende svare Nei! Der var maaskee nogle flere saadanne Bipunkter, som angik Fællesforsatningens Indhold i det Hele, som jeg i dette Tilblik ikke erindrer; hvis jeg derfor forbigaaer Noget af dem, beder jeg det undskyldt.

Det er dernæst betegnet som stridende mod den af mig yttrede Mening om det Slesvigholsteenske Dyrer, at der dog alligevel er Ting forhaanden, som vedblive at være fælles for Slesvig og Holsten, og som i Forening blive for Hans Majestæt Kongen, forsaavidt foruødent, i det Geheime Statsraad foredragne af Ministrene for begge Hertugdømmerne. Det er blevet betegnet som noget Urigtigt, som Noget, der vidner om Ministeriets Hensigt at vedligeholde Slesvigholsteinismen saavidt muligt, og overhovedet er det blevet betegnet som noget Skadeligt. Jeg kunde godt erklære mig enig med den ærede Rigsdagsmand og sige: ja, det er skadeligt, og alligevel vilde en saadan Erklæring fra min Side, om jeg gjorde den, ikke kunne have Indflydelse paa det Svar, som Enhver i denne Henseende maa gjøre sig selv. Man maa vel først gjøre sig selv det Spørgsmaal: Har Kongen Ret til, paa eensgang ved Magtsprog, og uden at gjøre det ad en legal, ad en forfatningsmæssig Vej, at afskaffe Forhold, som eensgang ere til? Der er et Universitet i Kiel. Dette Universitet havde et Attribut førend Aaret 1848, hvilket bestod deri, at Ingen kunde blive idetmindste juridisk Embedsmand, saa vidt jeg erindrer, i Hertugdømmet Slesvig, uden at have studeret nogle visse Aar ved dette Universitet. Denne Bestemmelse er, som vi alle vide, ligesom Bestemmelsen om den forhenværende fælles Dverret, suspenderet. Saaledes som det nu for Tiden bestaaer i Slesvig, er det jo slet ikke